

Spænding i Ovensalen

Gary Wilkerson June 20, 2016

Når kristne taler om ovensalen, refererer de som oftest til pinsen. Selve ordet 'ovensalen' indeholder en glædelig betydning for menigheden, og ikke kun fordi forunderlige ting skete den dag. Det var en begivenhed fyldt med kraftfulde løfter til alle Jesu efterfølgerne gennem tiderne.

Ovensalen var stedet, hvor Jesu disciple samledes 40 dage efter hans bortrykkelse, som han havde bedt dem gøre. Helligånden faldt på forsamlingen, som han havde forudsagt, med ildtunger, som satte sig på dem, og et nyt sprog flød fra deres læber. Forbipasserende var forbløffede over det, de så, og Helligånden rørte disciplene til at prædike for dem. Før denne dag var Peter en nedbrudt mand, stadig plaget af hans fornægtelse af Jesus. Men nu blev han fyldt af frimodighed. Da han prædikede De Gode Nyheder til den sammenstimlede folkemængde, modtog 3000 mennesker frelsen.

Ovensalen taler om fornyelse og om nyt liv i Guds riges arbejde. Ap.G. 3, 19 fortæller os, at sådan en fornyelse vil komme til alle som følger Jesus. Løftet om Helligånden var en stor del af denne fornyelse.

Men Bibelen taler også om et andet møde i ovensalen. Det møde var flere uger tidligere, og det var en helt anden oplevelse, disciplene havde da. Ovensalen var der, hvor den sidste nadver blev indtaget, natten før Jesu død på korset. Den aften talte Jesus om vanskelige sager – om lidelsen han skulle igennem, hans forestående død, det faktum at han skulle forlade denne jord, sine venner og sine disciple.

Det var ikke let at høre på for nogen af dem. Faktisk var de chokerede. De var vant til fornøjelsen ved at se deres Mester udføre mirakler – vandre på vandet, bespise tusinder med få brød og fisk, helbrede mennesker som havde været forkrøblet siden fødslen, drive dæmoner ud af plagede mennesker, oprejse mennesker fra de døde. Jesus var helt klart den Messias, som Guds Ord havde lovet, ville komme og etablere Guds rige på jorden. Tænk på hvordan det måtte føles at høre, at det hele nu var forbi. Hvorfor skulle dette vidunderlige herredømme pludselig slutte? Da Jesus delte disse svære ting med disciplene, fortrængte de det i en slags fornægtelse.

At følge Jesus indeholder mere end at modtage velsignelse og se mirakler ske. Det betyder, at blive irettesat og endda tugtet, når det er nødvendigt. Det er ikke populært at tale om til gudstjenesten søndag morgen eller blandt kristne forfattere. At sige svære ting til mennesker er hverken politisk eller kulturelt korrekt. Men Gud er ikke kultur – han er vores familie. Og som enhver anden ansvarlig forældre, afviger han ikke fra at vejlede sine børn ind på livets vej og væk fra alt, som leder til ødelæggelse. Og nogle gange betyder det, at man skal konfronteres med noget som gør ondt.

Det var det Jesus gjorde i det første møde i ovensalen. Da han sagde, at han skulle dø, opponerede Peter mod det, og sagde at sådan ville det ikke gå. Jesus reagerede kraftigt på dette og sagde til Peter, "Vig bag mig, Satan! Du vil bringe mig til fald. For du vil ikke, hvad Gud vil, men hvad mennesker vil« (*Matt. 16, 23*).

Hvor akavet det måtte have været. Du har sikker selv været til møder på arbejdet, og pludselig blev atmosfæren omkring bordet anspændt. Det er ikke rart for nogen. Men det Jesus gjorde, var vigtigt for det der skete næste gang, de mødtes i ovensalen. Bibelen fortæller os hvorfor: " Du elsker sandhed i det dunkle, du lærer mig visdom i det skjulte" (*Salme 51, 8*).

Denne slags smertefuld instruktion kommer i første møde i ovensalen. Det har noget at gøre med Gud, og nyheden kan være svær at høre. Men den er absolut nødvendig – for vi vil aldrig få et andet møde i ovensalen uden det første.

Hændelsen i ovensalen er ikke en engangshændelse.

Gud bruger ovensalen i vores liv igen og igen, som en cyklus. Det første ovensalsmøde – som var et møde med granskning af hjertet – skal forekomme før vi kan opleve det næste møde i ovensalen hvor der sker fornyelse og indgydelse af nyt liv.

Min far plejede at omtale oplevelsen af det første møde i ovensalen som, at 'blive kaldt ind til en alvorlig snak hos far'. Det handler om at adressere ting i vores liv, som ikke ærer Gud. Her fortæller Gud os, at der er 'en elefant i rummet', og det skal vi forholde os til. Du er på vej væk fra mig. Du har dit hjerte i jordiske ting, og du har mistet din første kærlighed til mig. Jeg vil ikke tillade dig, at gå videre, uden at påpege det."

Ved det første møde i ovensalen ønskede Jesus at gøre op med de blandede forhold i disciplenes hjerter. De vidste sikkert ikke en gang selv, at de indeholdt disse ting. Det tydeligste eksempel er Peter, som sagde til Jesus, at han aldrig ville svigte ham. Herren udfordrede ham på det: "Jesus sagde til ham: »Sandelig siger jeg dig: I nat, før hanen galer, vil du fornægte mig tre gange" (*Matt. 26, 34*).

Peter har måske forsøgt, at få tingene til at se bedre ud, end de var. Men Gud vil ikke tillade, at vi forsøder alvorlige sager. Vi forsøger måske at glatte ud i forholde til svære ting, og tage let på dem, men vores Herre har en seriøs dagsorden: At få vores hjerter afstemt med hans. Det er den eneste vej til liv.

Har du et første møde i ovensalen lige nu? Er der ting i dit liv, som du ved, Gud ikke har behag i? I Johannes Evangeliets 14. kapitel gøres det klart, at han ønsker at gøre noget ved det. Han ønsker at lede dig væk fra uro og modløshed, kompromis og mulig ødelæggelse. For at opnå det, vil han slå alle de slag, der skal til. Jesus svarede Peter hårdt, men af resultatet ved vi, at det var kærlighed. Det, Jesus sagde til Peter, var, "Jeg ved, du elsker mig, Peter. Men du har en plan, en dagsorden i dit hjerte, som ikke er Guds. Jeg konfronterer det nu, fordi jeg ikke ønsker, det skal blive spiseligt og tiltalende for dig. Jeg har større planer med dig."

Vi har alle opgør med Herren; sådan er det at være kristen. Og Guds hellighed virker ved at bringe alt det skjulte frem i lyset. Hvis der er noget mørke i os, så afslører han det, ved at konfrontere os med det og adressere det, før han velsigner os.

Og hvis vi er ærlige, må vi indrømme, at vi har en tendens til at skjule vores mørke sider. Vi skammer os over at udstille disse sider for andre. Men nogle gange er det præcis det, vi har brug for at gøre, for at fjerne syndens greb om os. Denne slags intime bekendelser kræver en ven, man stoler på – en, som kan vandre ved siden af os, kan hjælpe os med at bære byrden og stå os bi i bøn. Jakob beskriver den velsignelse, der følger denne praksis: "Bekend derfor jeres synder for hinanden, og bed for hinanden om, at I må blive helbredt. En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er" (*Jak. 5, 16*).

Det andet møde i ovensalen kommer kun for dem, som tillader at deres hjerte bliver repareret, helbredt, forandret og forvandlet ved kraften i Guds Ord. Hvis du har et angrende hjerte – hvis du vender dig fra synd og bringer dit liv i overensstemmelse med Guds Ord – vil han genoprette dig til hans fylde. Du vil opleve pinsen, en udgydelse af hans Ånd i et rensset hjerte. Og din glæde til livet vil blive fornyet, fordi dit hjerte er styrket af hans hellighed fremfor at blive svageligt på grund af synd.

Midt i al anspændtheden talte Jesus et livgivende ord til disciplene.

"Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen" (*Johs. 14, 12*). Der er skrevet meget om det vers. Hvad mener Jesus, når han siger, vi skal gøre større gerninger end hans gerninger?

Vi finder nogle nøgleord i den sidste sætning: "For jeg går til Faderen." Hvad var det, der skete, da Jesus gik til Faderen? Det finder vi hurtigt ud af i begivenhederne, der følger hans død: Skriften fortæller, at jorden bogstaveligt talt rystede. Grave åbnedes og døde genopstod. Vi har fået at vide, at Jesus prædikede de gode nyheder til de døde i Dødsriget. Til sidst, da han for op til Faderen, havde han denne bøn for os: "Og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid" (*Johs. 14, 16*). Ved at gå til Faderen, ville

Jesus frelse alle, som kalder på ham. Han ville sørge for et genopstandelses liv. Og han ville fylde alle sine efterfølgere med sin egen tilstedeværelse gennem Helligånden. Disse gerninger havde aldrig været udført før, mens Jesus var på jorden. Af hvad han gjorde i den korte tid efter sin død, kan koges sammen til dette: Han gjorde os ét med Gud. Det kunne kun ske "Fordi jeg går til Faderen" (14, 12).

Det forklarer de større gerninger, Kristus sagde, vi skulle gøre "Fordi jeg går til Faderen." Vores kødelige mennesker har tendens til at tænke på "større gerninger" i samme mål som Jesu vidunderlige mirakler: bespise folkemængder med nogle få madrester, gå på vandet, vise sin helende kraft. Men med denne ene sætning: "Større gerninger end disse vil I gøre, fordi jeg går til Faderen", viste Jesus os hvad de gerninger består i: at bringe Evangeliets lys til verden – det frelsende, udfriende, forvandlende evangelium til verden.

Skriften siger, at englenerne kigger ned på os, og forundres over den gave vi har fået. Tænk over det: En ting er, at bringe fysisk helbredelse til nogen – det er noget helt andet at bringe frelse til evig tid og overflod af liv til denne verden. Jesus giver os alle himlens resurser og kommer med disse Gode Nyheder i sandhed og kraft: "Hvad I end beder om i mit navn, det vil jeg gøre, for at Faderen må blive herliggjort i Sønnen. Beder I mig om noget i mit navn, vil jeg gøre det" (14, 13-14).

Når vi læser dette vers, tænker vi igen over den skala Jesus mirakler blev udført i, og taber underkæben. Men her taler Jesus om aktiviteter i forhold til hans rige – frelse, forvandling, overflod af liv. Når han siger, "Hvad som helst I beder om i mit navn," så vil vores bøn afsløre, hvad vores hjerte indeholder. Beder vi om mirakler, fordi vi tænker de vil vise Guds herlighed? Eller beder vi om resultater i forhold til hans rige i lille eller stor skala? Jakob advarer: "I beder og får alligevel intet, fordi I beder dårligt, kun for at ødsle det bort i jeres lyster" (Jak. 4, 3).

Ifølge Jesus skal der kun en kvalifikation til, for at gøre de større ting, han taler om: "Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør" (Johs. 14, 12 – *min fremhævelse*). Alle kristne tror. Det betyder, vi alle er i stand til at gøre de større gerninger, Jesus har sagt, vi skal gøre.

Men for at gøre disse gerninger må vi have et rent hjerte. Det næste, Jesus siger, er "Elsker I mig, så hold mine bud" (14, 15). Vi skal adlyde hans Ord. Og hvis vores hjerter er rensset, vil denne lydighed ikke være træls, men en kærlighedshandling, som Kristus siger.

Har du problemer med at leve efter Guds Ord? Her er Jesu afsluttende løfte til dig: "Og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: Sandhedens Ånd" (14, 16-17). Bemærk ordet "hjælper" her. Jesus giver os den hjælp, vi behøver for at adlyde ham, gennem sin Hellige Ånd, som vejleder os på vores vej.

Jeg ønsker at understrege noget vigtigt i dette vers. Når Johannes taler om Ånden, bruger han et ord, som er anderledes end forfatterne af de andre evangelier bruger. De bruger det græske ord *pneuma*, som er tæt på ordet "ånde." Men Johannes bruger ordet *haigos*, som er maskulint og kan oversættes "han-ånde." Jesus siger, "Den Ånd, jeg sender jer, er ikke en tåge eller en damp. Han er en person – en anden mig."

"Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer. Den, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham" (14, 20-21).

Hvad mere har vi brug for? Kristus har fyldt os med sin egen tilstedeværelse. Og han manifesterer sig selv i os, når vi gør de gerninger, han har til os. Jeg beder dig indtrængende om at bede sammen med mig: "Herre, jeg er villig – tag mig med til det første møde i ovensalen. Tal til mit hjerte; ret mig ind, så jeg ikke går forkert på min vandring. Gør dit Ord værdifuldt for mig igen, så jeg må gøre hvad du ønsker. Gør hvad du vil for at lede mig ind i den fylde, du ønsker for mit liv. Du er min glæde. Amen!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/12780/>